

Zoekend hart, kent ge dat?

Immers het samenhandelen, het samenspreken, 't samen-gevoelen is het drama der liefde, het drama van 't leven...

Maar tevens het mysterie, het groot-verhevene, het mysterie, dat kracht schenkt tot het scheppen van idealen, waar mijn hart niet buiten *kan*, ach, idealen waar velen in twijfelzieke worsteling naar streven, soms zonder ze te bereiken!....

Dat mysterie drijft door alle aeonen heen, het onvergankelijk motief der denkende scheppende geesten, waar ze in eeuwig schoon ons zingen van de macht der liefde....

Antigone, gij, die in uw heroïeken overmoed, bijkans de grens van het vrouwelijke overschrijdt, ook gij kunt uw gemoed niet meer bedwingen, uw hart breekt los en de emotie van uw vrouwenziel bruist op en daar klinkt het van uw mond:

„ούτοι συνέχθην ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν”....

Hoort deze goddelijke wet van sterfelijken mond!... Welk een machtig, universeel thema! ons hart is getroffen en bij velen trilt wellicht een snaar in 't gemoed, wier zachte dofheid een inzinking van liefde verraadt!...

En ik zie angstig vlieden de schimmen van haat, de helle glansen van 't licht der liefde schuwen ze, in duistere diepten zinken ze weg, waar hun oor zich gretig voedt met grauwe disharmonie.

Ja, door alle eeuwen heen, trilt dit woord:

„TOT LIEFDE GEBOREN”.

* * *

Wat is dan die toovermacht? wat is dat vrijwillig-mee-getrokken worden? Is het soms zoo erg banaal te spreken van liefde, over vriendschap te roemen? Het wordt zooveel genoemd, reeds 't eerste gerijmel van een broedend dichtertje zingt in zijn sonnetjes van liefde..., liefdeweelde